

Em Çawa Xisara
Cudabûnên Nava
Partiyan Kêm Bikin?

2

Mesûd Tek: Tenê mirov bi
gelê xwe û xortên gelê
xwe re dikare piştrast be.

3

Xelata Nobelê

6

ÇANDA KEDÊ

9

Hevpeyvînek
Taybet Bi Dr. Selah
Seedula Re

10

Ji Neteweyên Yebûyî Gaveke Bi Wate:

15'Ê ÎLONÊ BÛ ROJA CÎHANÎ YA DEMOKRASIYÊ

Neteweyên Yekbûyî, roja
15'ê Îlonê li tevayê cîhanê,
weke **Roja Cîhanî a
Demokrasiyê** pejirand.
Daxuyaniya Civata Giştî a
UY'ê li ser pirsê wisa ye:

Sazûmana Giştî ku 192
endamê xwe heye, li ser
bingeha pêşxistin û
rêzgirtina demokrasiyê,
mafê mirovan û azadiyên
bingehîn, bi sala 2008'an
re, 15'ê Îlonê weke Roja
Navneteweyî a

Demokrasiyê pejirandiye.

Bi sala 2008'an re, 15'ê Îlonê dê weke Roja Navneteweyî a Demokrasiyê bê pîrozkirin.
NY li benda wê ye ku, hemû welatên endam, dezgehên UN'ê, dezgehên navdewletî û
hêzên civakî, li ser cî û nîrxê 15'ê Îlonê xelkê ronî bikin û li ser pirsê zaniyariyê belav bikin.

Serokatiya Herêma Kurdistanê: “Madeya 140 Nayê Paşdexistin”

*Serokatiya Herêma
Kurdistanê daxwazê
dike, ku rêz li îradeya
gelên Îraqê û destûra
wê bihê girtin, dev ji
destwerdanên yek li
dûv yekê ên nav kar û
barên navxweyî yên
Îraqê bê berdan.*

Di derheq daxuyaniyên

Wezîrê Derve yê Komara Îslamî ya Îranê de, ku gotibû divê
madeya 140 ji bo du salên din bihê paşxistin, berdevkê fermî yê
bi navê Serokatiya Kurdistanê ragihand, ku ev nerîn ji kîjan alî jî
bên, nayên qebûlkirin û destêwerdana di nav kar û barên
navxweyî yên Îraqê de ye.

Deqa daxuyaniya Serokatiya Herêma Kurdistanê wiha ye:
Dezgehên ragihandinê nûçeyek li ser gotinên Wezîrê Derve yê
Komara Îslamî ya Îranê rêzdar Muttekî belav kirine. Ew nûçe
dibêjin ku Muttekî daxwaz kiriye du salên din cîbecîkirina
madeya 140'ê destûra Îraqî bihê paşxistin. Ev madeya destûrî jî
bi taybetî girêdayî bajarê Kerkûkê û hinek deverê din e.
Ev nerîn û bêjêdanên weha jî kîjan aliyê bên jî ne mimkin e bên
qebûlkirin. Ew li dijî destûra Îraqê ne û destwerdaneka aşkira ya
nav kar û barên Îraqê ye. Ew tu arîşeyan çareser nake û dibe
egera têkdana rewaşê û alozîkirina arîşeyan.
Serokatiya Herêma Kurdistanê daxwazê dike, ku rêz li îradeya
gelê Îraqê û destûra wê bihê girtin, dev ji destwerdanên yek li
dû yek ên nav kar û barên navxweyî yên Îraqê bê berdan.

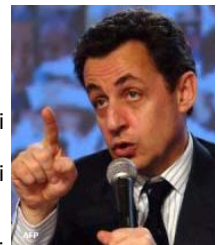
**Berdevkê Fermî yê bi navê
Serokatiya Herêma Kurdistanê**

07. 11. 2007

Sarkozî Nerazîbûna Xwe Li Hember Endambûna Turkiyê Li YE'ê Da Xuyakirin

Serok
Komarê
Fransayê,
Nîkolas
Sarkozî di
axavtinekê
de li
hember
Parlemana
Ewropayê li
bajarê Strazborgê careke din

nerazîbûna xwe li hember
endambûna Turkiyê di YE'ê nişan
da û got: “gaveke bi vî awayî
sînorê Yekîtiya Ewropayê digehîne
Rojavayê Asyayê û renga rojekê
Sûriye jî daxwaza endambûna di
YE'ê de bike”.

Wî anî ziman ku Turkiye welatek
e ku dikeve parzemîna Asyayê û
akinciyên wê 100 milyon kes in û
dê gellek arîşeyan bi xwe re bine
nav Yekîtiya Ewropayê.

Hêjayî gotinê ye ku Fransa yek ji
wan welatên endamê YE'ê ye ku
bi xurtî dijberiya endambûna
Turkiyê dli YE'ê de dike.

Em Çawa Xisara Cudabûnên Nava Partiyên Kêm Bikin?

Mistefa Hicrî

Hizbayetî pêkhatî ye ji kar û tekoşîna bikom ji bo gihîştin bi armanceke hevbeş. Bi vî awayî qebûlkirina endambûn di partiyekê de hez û xwestekê taybetî (şexsî) ye. Kesek yan hin kes bidestveanîna hêvî û xweziyên xwe di çarçoveya partî yan girûpekê de bi mimkun dizanin û têde dibin endam, lê di pêvajoya kar û tekoşîna wê partiyê de hin kes mandî dibin, digihîjin wê qenaetê ku armancên wan di vê çarçoveyê de bicî nahên, pirsên şexsî weke parastina vêc û berjewendiyên takekes, taqim û gellek mijarên din dibin sedema veqetiyên û cudabûna kesekî/ê yan hin kesên ji girûpekê û pêkanîna hin girûp û destekên din û dubarebûna wê prosejê. Dibe ku ev kombûn û veqetiyên di şêkl, armanc, dem û cih de bi hev re biferq û cuda bin, lê ev cudahî tiştê li kakil û cewhera pirsê naguherîne, ew jî cudabûn e.

Bê guman hemû veqetiyaneke jî – heke heta di navbera du kesan de jî be – êş, elem û ziyar û xisarên xwe hene û renge jî ku berhemên baş jî lê bikevin, îca ew berhem dikaribe ji bo kes yan taqimeke/î biçûk be an pêşketina xebat û tekoşîna bi qazancê netewe yan welatekê jê bikeve. Ewa ku endamên malbatekê bi hev re ji bo bextewerîya malbata xwe kar bikin û hemû hewl û cehda xwe di pêxema hevgerîtin û tebahîya endamên malbatê de bidin, xwezî û hêviyek e, lê dema ku kesek an hin kes di malbatê de dibin sedema vê çendê ku ew malbat ne tenê nikarin ji bo bextiyariya malbatê bixebitin, belku arîşe û dubendî di nava wan de – îca bi her sedemekê be – digihîje astekê ku jiyana tevan têk dide, cudabûn û veqetiyên dibe take rêya çareseriyê. Lewra encama wê cudabûnê tenê encamên nerênî nîn in, belkî dikare encamên erênî jî têde hebîn. Li vir pirsê qut dibe, ew jî eva ye ku: Gelo rêyek heye ku em encamên neyînî ên wan cudabûnane kêm bikin? Basa vê nivîsarê bersiva wê pirsê li dîtina û nêrîna qazanc û berjewendîya giştî dide, ne berjewendîya tak an girûpek biçûk, ji ber ku pîr caran heye ku ev du berjewendiyene ne tenê bi hev re ne hevberîb û hevhel in, belku li dijî hev in.

Hemû ew hevvelatîyên kurd ku di temenê min de ne û di nav refên xebatkarên siyasî de bûne yan dîroka partiyên siyasî ên

Kurdistanê xwendibin, haydarê dehan cudabûnan di nava partiyên hemû parçeyên Kurdistanê de ne. Heke em lînerînekê bi ser xebata partiyên Kurdistanê Îranê bikin, ew rastiye hemû ber çavê me. Encama piraniya herî zêde a wan cudabûnan, arîşe û hevrikiya aliyan tevî hev bûye û beşek girîng ji sedemên van pirsgirêkane jî vedigere bo wê çendê ku aliye veqetiyayî berevajî azîz û usûlên naskirî û nivîsandî, xwe bi xwediye bingehîn ê wê partiyê dizane ku bicî hêlaye. Mînaka wê berçavî (diyarde)iya xirab bila ez her jî Partiya Demokrat baş bikim.

Piştî serkevîna şoreşa gelên Îranê di sala 1979'an de û piştî kongreya çaran û di bin bandora Partiya Tude de, taqimek ji Partiya Demokrat cuda dibin û bi navê **"Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê – Pêrewên Kongreya Çaran"** diçine çepê rejîma Komara Îslamî û berbirûyê Partiya Demokrat dibin. Her çiqas beşek ji pirsgirêkên partiyê bi wê girûpê re vedigere bo hevçeperbûna wan tevî rejîmê, lê pareke din ji bo wî nav û nasnavî dizivire ku di rastî de bi neheqî li ser xwe danibûn. Di wê demê de, rêberiya Partiya Demokrat rêzoke biryarek li dijî wê taqimê der kir û di encamê de bi hev re ketin dijberîkirinê. Beşek ji dellîl û sedemên Partiya Demokrat derbarê navê wan eva bû ku kêmaniyek ji rêberiya hîlbijartî a kongreya 4'an (7 kes ji tevaya endamên rêberiyê) ku di kongreyê de amade bûn û deng dane, niha ku Partiya Demokrat bicî dihêlin, çî din Partiya Demokrat nîn in, ji ber ku Partiya Demokrat bi piraniya rêberî bername û pêrewa xwe a hundirîn li ser cihê xwe ye. Lewra taqima veqetiyayî ne xwediye berheqî û nemeşrûiyeta wî nav û nasnavî ne.

Piştî derbazbûna çend salên din û îcar di Kongreya 8'an a partiyê de, careke din heman senaryo bi hinek ferq û cudahiyan di bîr û nêrînan de dubare dibe. Bi vî awayî ku kêmaniyek din ku li pey kongreya 4'an tevî partiyê man û nav û navnîşanê Partiya Demokrat ji bo taqima cudabûyî a kongreya çaran bi nerewa û neheq dizanîn û di biryardana li dijî wan de beşdar bûn, karê wan yê nerewa kirin û navê xwe danîn **"Partiya Demokrat ya Kurdistanê"**

Îranê – Rêberiya Şoreşger" ku mixabin ew jî bûye sedema derd, elem û azareke zaf û dîrokekî tal.

Lê ya balkêştir ji van du cudabûnan, veqetiyana şeyem di Partiya Demokrat de bû ku di 15.09.1385 (06.11.2006)an de rû da. Lewra dibêjim balkêştir, ji ber ku dînamîka liv û tevgera vê cudabûnê bi destê kesekê ve bû ku li her du veqetiyên berê tevî Partiya Demokrat ma û di rêza wan biryarbidestan de bû ku biryara li dijî aliye cudabûyî der dikir, ji ber vê yekê ku navê xwe danibûn Partiya Demokrat û encama wan biryaran jî ron û eşkere bû ku bû sedema çî, ku çî vê carê bi xwe kete rêza wan kesên ku Partiya Demokrat bicî hêlan, lê niha xwe bi Partiya Demokrat dizane û bi hevberîn xwe re dest bi ser wî navî de girtine. Bi wê wateyê ku ew karê ku di du qonaxên derbasbûyî de bi nerewa û neyasayî dizanîn û her wilo jî bû, her wî karî ji xwe re yasayî û heq dizanin. Mixabin vê carê jî ev karê neheq gellek pirsgirêk û kêşe di nav Partiya Demokrat û taqima cudabûyî de pêk anîne. Ji bo çareserîkirina wan li vir em dê bi kurtî qala wan arîşe û pirsgirêkan bikin, çunkî Partiya Demokrat li ser vê baweriyê ye ku heke cudabûna vê carê weke carên berê gellek xisar û ziyar di şûnde hebûne, bila em zirar û ziyarên aloziya navbera partiyê û wî alî û qebeheta cudabûnê jî kêmtir bikin. Weke gotineke pêşyan a kurdewarî ku dibêje: **"Zirar ji nivê jî vegere, her qazanc e"**.¹

Girifta vê yek naviyê eva ye ku:

1. Xelkê dixapîne û ji wan re nahên cudakirin. Nimûneya herî nû a wan qelbkirinan, şaşkirina Partiya Komunist a Fransayê bû, çaxekê ku nûnerê Taqima Mela Hesen Restigar bi navê Partiya Demokrat ve daxwaza peyama piştigiriyê ji bo kongreya xwe ji wan kiribûn. Ji bilî vê yekê, rojekê hevrêyek partiya me di peyameke telefonî de ji min re got ku rojnameya **"KURDISTAN"** ya her du aliyan digihîje destê min, lê tenê bi dîtina wêneyên nava rojnameyê ez dizanim kîjan rojname ya we kîjana ye! Bi rastî heke kesek wêneyan jî nas neke, divê çî bike? Yan heke hat û yek ji wan helwesteke siyasî ya çewt û şaş girt, an karek xelet kir, çima ew şaşî û çewtî bi ser her duyan de bişkê? û... .

2. Li gor Pêrewa Hundirîn a Partiya Demokrat, ew nav ji bo wê partiyê hatiye diyarîkirin. Pêrewek ku di çend kongreyên berê û yek ji wan kongreya herî dawî (kongreya 13'an) de hatiye pejirandin. Di wê kongreyê de endamên kongrê bi aliye cudabûyî ve jî deng jê re daye û heta kesek jî li dijî wî navî neseke niye. Ew kongre kongreyek qanûnî bûye, ji ber ku pêka yasaya partiyê pêk hatiye, ew qanûna ku li dema desthilata taqima veqetiyayî – ku beriya kongreya 13'an piraniya rêberiya partiyê di destê wan de bû – hatiye pejirandin, lewra wan jî tevî endamên din ên kongreyê deng bi meşrûiyet û berheqîya kongrê dane.

Bi vê sedemê, demekê kêmaniyek ji

Dom di rûpela 5'an de

¹. Aliye cudabûyî ji bo ku bidin xuyakirin navê xwe guheriye,, heyamekê navê xwe kirin bi **"Partiya Demokrat ya Kurdistanê – Îran"**, piştî ragehandin navê wan 'Partiya Demokrat ya Kurdistanê' ye û peyva 'Îranê' rakirine. Lê di rastî de evana cudahî nîn in.

Mesûd Tek, siyasetvan û Sekreterê Giştî yê PSK:

“DEWLETA TURKIYÊ PÊŞKETINÊN KURDAN LÎ BAŞÛRÊ KURDISTANÊ BÎ XETEREK MEZÎN JÎ XWE RE DÎZANÎN”

Xwendvanên hêja, rojeva siyasî a Turkiyê piştî hilibjartinên îsal û doza Kurd di vê navberê de, biryara Parlemantoya Turkiyê bona operasyona leşkerî bo ser Herêma Kurdistanê mijarên hevpeyvîneke taybet a Agirî bûn, bi birêz Mesûd Tek, siyasetvan û Sekreterê Giştî yê Partiya Sosyalîst a Kurdistanê.

Hevpeyvîn / Selîm Zencîrî

Aqibet piştî heyamek dûr û dirêj tevgeriyar bi pirs û kirîzên navxweyî re, hilibjartin li Turkiyê de birêve çû û Partiya desthilatdar

a AKP'ê bû xwediyê zorahiya dangan di Parlemantoyê de, lê gelê Kurd bû xwediyê 23 Parlemanteran! sedem?

Rast e 23 Parlemanter ku bi nasnameya xwe Kurd in û kurdîtiya xwe înkâr nakin, çûne Parlemanê û li gorî nifûsa Kurd hindik in. Lê di partiya AKP'ê de jî zêdetir jî 80 Parlemanterên Kurd hene ku di nava wan de jî gellek însanên zana û welatparêz tînin. Lê di rastî de li şîyan û karîna Kurdan de heye ku gellek zêdetir jî 23 nûneran bişîne Parlemanê, lê di Turkiyê de du asteng li pêşîya Kurdan de hene. Yekem, di sîstema hilibjartinê Turkiyê de qas yan rêjeyek bo Partiyên diyarî kirine ku %10 a dengên giştî ye. Eva jî berbandar yan seddek e li pêşîya Partiyên Kurdî û bi enqest bo temirandina dengê heqxwaziya gelê Kurd li Parlemanê de hatiye danîn.

Astenga duyemîn, nebûna yekîtiyê di navbera Kurdan de bû. Bi raya min ger Kurd bi giştî (sosyal, çep, demokrat, îslamî û heta serok eşîret û melayên welatparêz) hevdegen bûna û bi yek lîste beşdar bûna, dê karîbana bi hêsaniyê wê rêjeyê biqedînin ... Lê mixabin serî negirt.

Lê çawa bû ku AKP'ê li bajarên Kurdakîncî de piraniya dangan bidest xist?

Yekem, partiyên Kurdî wekî partî beşdar nebûn û wekî berbijarên serbixwe beşdar bûn. Duyem, AKP di heyamê hilibjartinê de zimanek nerm bi nîsbet pirs û doza Kurd û hikûmeta Herêma Kurdistanê girte pêşîya xwe. AKP wê demê weke mafxwarî û zulmlêkirî dihate berçav, ew jî zêdetir jî ber zext û givaşên kemalîst û generalan.

Lê li hember de partiyên nasyonalist yê din wekî Partiya Komara Gel, Tevgera Nasyonalistên Çep û ... ji ber wê ku partiyên sîstemê ne, faşîst

û kemalîst in, di heyamê hilibjartinê de kar û xebata wan tenê dujminatîya bizava neteweyî a gelê Kurd, Kurdistanê Başûr û Parlemantoya Kurdistanê bû.

Sêyem, eva bû ku AKP'ê bi îmkantên dewletê li heyamê desthilatdariya xwe de hin karên xizmetguzariyê li gund û bajarên Kurdistanê de kirin û bala Kurdan kişande aliyê xwe. Lê bi bawerîya min ew Kurdên ku dengê xwe dane AKP'ê, karek baş kirin. Ji ber ku hilibjartinê Turkiyê di navbera eniya Kemalîst û ne Kemalîstan de bû. Eşkere ye ku cihê Kurdan ne di eniya Kemalîstî de ye. Çûnku sîstema kemalîzmê bi hemû naveroka xwe dujminê azadiya gelê Kurd e. Wê demê me jî dawxaz kir ku dengê xwe nedin kemalîstan, vêca kemalîst çî Kurd bin û çî jî Turk, ferq nake û ew bo me xeta sor bû.

Lê mixabin her ew AKP yê ku piraniya Kurdan dengê xwe jêre avêtin, bi hevkarîya Kemalîstan piştî hilibjartinê, biryara êrişê leşkerî li dijî Herêma Kurdistanê di Parlemantoyê de dane erêkirin. Hûn sedemên wê bo çî vedigerînin?

Rast e, şikêsta Kemalîstan di hilibjartinê de nahê wê wateyê ku hevrikî û rikeberanê bi dawî hatibe û Kemalîst meydandê vala bikin! Na, ew her di çepa xwe de ne. Lewra Jeneralan pîlanek din dan pêşîya xwe û xwestin ku ji xala lawaz û zêif ya AKP'ê (pirsa Kurd) derba xwe biweşînin. AKP'ê jî dixwest ji aliyê dilê Kurdan xweş bike û jî aliyê din jî dilê nasyonalist û jeneralên Turk bidest bixwe û vê balansê biparêze daku li pêşîya wan de nebin asteng. Lê generalan bi başî jî vê derfetê mifaf standin, li hemberî hevdtîna û pêwendiyên bi Herêma Kurdistanê re helwest girtin û eşkere kirin ku nabe em tevî – terorîstan – bicivin. Çûnku Hikûmeta Herêma Kurdistanê piştigiriya –

terorîstan – dike!

Lê piştî hilibjartinê me dît ku tund û tûjî li Turkiyê zêde bû. Li Colemêrgê êriş li ser Mînibosekê hat kirin ku têde 11 caş û kirîgirtiyên Kurd hatin kuştin û bi bawerîya min karê dewletê bi xwe bû. Piştî hingê li boseyek PKK'ê de 13 esker hatin kuştin, dûre 12 esker paşan 8 esker hatin girtin. Bi giştî rewşa siyasî ya Turkiyê aloz bû, bi fitik û paldana general û medyaya Tirk, hesta nasyonalistî a Tirkan bilind bû. Lewra AKP'ê nekarî xwe li hemeber wê lehiyê de bigire û neçar ma ku bi zimanê wan bipeyive. Loma ew biryar di Parlemanê de pesend kirin û hikûmet serbest hiştin bo êrişê ser Herêma Kurdistanê bi hêceta lêdana binkeyên PKK'ê.

Lê di esas û bingeh de armanca wan jî êrişê, Hikûmeta Herêma Kurdistanê ye. Ji ber ku siyaseta û stratejiya emnî – neteweyî a Turkiyê her sal xalên xeternak û cihê tirsê bo ser Turkiyê destnîşan dike. Xala yekemîn û herî xeternak bo wan pîrsa Kurd e û bi gef û metirsîyek mezin bo ser asayîşa xwe dihesibînin. Lewra bi eşkere gotin ku xala xeternak bo Turkiyê Hikûmeta Herêma Kurdistanê ye. Ew wiha difikirin ger di pêşerojê de Kerkûk jî vegere ser Herêma Kurdistanê û madeya 140'ê cî bi cî bibe, wê demê Kurd dê di warê aborî de bihêz bibin û êdî em nikarin pêşîya bidewletbûna Kurdan bigirin.

Piştî seredana Erdoxan bo Amerîkayê û hevdtîna wî bi Buş re, hûn rewşê çawa dinirxînin?

Zirûf hinekê armatir bûye û wiha dixuye ku wan li ser hin xalan lihev kirine. Lê Buş bi eşkere jî wan re got ku em nahêlin hûn êrişê bikene ser Başûrê Kurdistanê. Bona wê ku vê gavê Herêma Kurdistanê aramtirîn devera Îraqê ye û em razî nabin ku hûn tenahiya deverê tevlihev bikin.

Aliyê din jî Amerîka jînosîd û komkujiya ermeniyar li serdemê Împeratoriya Osmanîyan de wekî kartek givaşê li dijî Turkiyê bikar tîne, wê yekê jî tesîra xwe li ser arambûna rewşê heye û renga bi hev re îtîfaq kiribin ku hûn êrişê nekin, em jî basa vê jînosaydê nakin.

Egera operasyona leşkerî ta çi qasê heye?

Eva pîrsgirêkek mezin e. Him Amerîka, him YE'ê û bi giştî hemû cîhan dijî operasyona Turkiyê bo ser başûr e. Turkiyê bê îzna Amerîkayê nikare êrişê bike. Lê renga operasyonêk bi tengasî, xaw û bo midehek kurt li ser sînor, çiyayê Qendîlê û li dijî binkeyên PKK'ê bike. Heta operasyonên biçûk jî divê bi pesenda Amerîkayê bin. Amerîka tim jî Turkiyê re dibêje ku ji bo çareserîya vê pîrsê divê hûn bi Îraq û Hikûmeta Herêma Kurdistanê re gotûbêjê bikin. Lê mixabin hetanî niha Turkiyê amade nebûye ku bi Hikûmeta Herêma Kurdistanê re gotûbêjê bike. Çî bi erênî û çî jî bi nerênî ew neçar in ku li ser maseya gotûbêjê birûnê. Lê ger êrişê bike, dê di pîroseyê YE'ê de bikeve tengasîyê, renga Yekîtiya Ereban jî li dijî Turkiyê bisekine. Çûnku Îraq welatek erebî ye û li gorî pîrensîpên Yekîtiya Ereban, her welatek erebî bikeve ber êrişê welatên biyanî, ew bi êriş bo ser cîhana ereb tê hesabandin. Her wiha dê li warê aborî û bazirganî ve zîrê bike, jî ber ku aboriya Turkiyê ewqas bihêz nîne ku bikare şerê dîr û dirêj li derveyê sînor encam bide. Dê nîrxê petrolê jî di encama şer de giran bibe û giranî dê bazara Turkiyê dagire û li encamê de jî nerazîbûna gel li Turkiyê de dê serî hilde. Torîzm jî ku çavkaniya dahata Turkiyê ye dê kêmbibe. Her wiha Aramî û tenahî jî li Turkiyê de namîne û ...

Bi baldan bi dîroka siyasî a gelê Kurd mirov heya çi qas dikare bi hevalbendiya Amerîka û Kurd re piştrast û xatircem be?

Di siyaseta de piştrastbûn û xatircemîya

%100 tune. Tenê mirov bi gelê xwe û xortên gelê xwe re dikare piştrast be. Lê bi dostên derekî re piştrastbûn bi tevahî nîne. Bi raya min vê gavê berjewendiya Amerîka û welatên Rojava di Rojhilata Navîn de bi berjeweniyên Kurdan re girêdayî û nêzik e. Her wiha yek ji stratejiyên Amerîkayê di Rojhilata Navîn de kêm kirin û jinavbirina xeterên li ser gelê Îsrailê ye û dixwaze di deverê de dostan jêre peyda bike. Îro di Rojhilata Navîn de tenê gelê Kurd e ku tu pirsgrêk û dijberî bi Îsrailê re nîne û berjewendiya wan nêzik hev e. Lê piştî seredana Erdoxan û arambûna rewşê, mirov dikare hinekê xweşbîn û carê hêvîdar be.

Bi raya we helwesta Hikûmeta Herêma Kurdistanê derheq vê rewşê û Kurdên Bakûr, her wiha berevajî wê jî helwesta PKK'ê bi nîsbet destkevt û berjewendiya Başûr çiqas cihê pesnê û rexnegirtinê ye?

Helwesta Hikûmeta Herêma Kurdistanê bi nîsbet Kurdên Bakûr û PKK'ê baş û cihê pesnê ye. Ez bawer im helwest û siyasetek hêja û realistane girtî û li ser du tiştan pê çeqandin. Yekem, Kurd di şerê PKK'ê û Turkiyê de teref (alî) nîne. Duyem, em li dijî wê yekê ne ku PKK ji xaka herêmê ve çalakiyên leşkerî li dijî Turkiyê encam bide.

Li ser PKK'ê jî her çend ku berê hin şaşî bi nîsbet Hikûmeta Herêma Kurdistanê û partî û hêzên Başûr kirin û şer bi wan re kir. Lê eva jî rastiyek e ku niha em dibînin hinekê helwest û siyasatên xwe guherîne, nerm dilive, ew 8 rehînen girtî serbest berdan, amade ye bi projeyek siyasî çek û silahên xwe tehwîl bide û bi dewleta Turkiyê re li ser pirsê Kurd gotûbêjê bike.

Bêşik evan helwest û gotarên siyasî yên erênî û baş in û divê têde berdewam be. Lê ez gellek xweşbîn nînim û renga wekî berê, bi gotin û destûrên Ebdula Ocalan li Îmraliya bin zext û çavdêriya dewleta Tirk de bilivin û destûrên wî birêve bibin. Lê ez bi dil û can dixwazim ku PKK li ser helwestê niha yên xwe berdewam bimîne.

Divê hemû hêz û aliyek, berjewendî û destkevtên Herêma Kurdistanê biparêzin û nebin hêcetek bo welatên derdor heya ku êrişê bikin ser herêmê. Bo minak PDK Îranê çendî sal e ku xebata xwe ya çekdarî sekinandiye, her ew hêz û qaweta berê jî heye û dikare wekî caran bi başî xebata çekdarî di hundirê Îranê de bike. Lê ya rast ji ber berjewendî, destkevt û ezmûna siyasî a Hikûmeta Herêma Kurdistanê (her çend bi zirara partiyê jî bûye) xwe ji vê yekê parastiyê.

Girêdayibûna PKK'ê û pirsê Kurd li Turkiyê bi hev re?

Di rastî de pirsê PKK'ê pirsê gelê Kurd li Turkiyê ye. PKK û pirsê Kurd li Kurdistanê Turkiyê berheba siyasatên şovînistane yên dewleta Turkiyê ye. Dema ku xwendin, nivîsandin û axaftina bi Kurdî qedexa ye, Kurd ji azadiyên neteweyî yên xwe bêpar in û tîn înkarkirin, demografiya welatên wan tê guhertin, tê wê wateyê ku zulm heye, asimilasyon heye û... Lewra xwezayî ye ku li hemberî wan siyasatên qirêj de berxwedan û serhildan çê bibin.

Bi giştî ez vê pirsê bi berheba siyasat û rezepereştiya Turkiyeyê ku li ser çar xalan hatiye damezrandin, dibînim.

1. Li Turkiyê de yek netewe bi navê Turk heye.
 2. Yek ala heye.
 3. Yek ziman bi navê zimanê Turkî heye.
 4. Yek dewlet bi navê dewleta Turkiyê heye.
- Lewra êdî di wê sistemê de ne cihê Kurdan, ne nasnameya wan, ne jî cihê çand û kultura wan heye. Di vê derheqê de dewleta Turkiyê heya

niha çî ji dest hatibe, texitî nekiriye. Lê bi xweşî ve heya niha sermeketî ye û vir şûnde jî ser nakeve.

Helwesta we wekî PSK'ê di vê rewşa hesas a herêmê de çawa bû û hûn çawan ji gel xwedî derketin?

Me çend caran wekî 12 partiyên siyasî yên Kurd û Kurdistanî yên daxuyaniyên hevbeş weşandin û me piştgiyariya xwe ji Hikûmeta Herêma Kurdistanê li hemberî êrişên Tirkan da zanîn.

Dîsan me her sê partiyên Kurdistanê Bakûr (PSK – PWD û PDK - Bakûr) daxuyanî dan û me ji Artêşê xwest bi Benzîne neçe ser agir, çûnku agir dê geştir bibe û renga wan jî bişewitîne. Bi giştî me amadebûn û piştgiyariya xwe ji Hikûmeta Herêma Kurdistanê li hemû warên siyasî, dîplomaşî, leşkerî û aborî da eyanê.

Her wiha me daxwaz ji gel kir ku li bakûr û her wiha li Ewropayê jî xwenîşandan û çalakiyan li dijî siyaseta şerxwaziya dewletê birêve bibin. Hevalên me li derveyî welat heyet şandine bal karbidestên welatên Ewropî û daxwaza piştgiyariya hikûmeta Herêmê ji wan kirin. Bi giştî çî ji destê me hatibe, me encam daye.

Kek Mesûd çend rojan berî niha projeyek yan ji aliyê Deniz Baykal, Serokê Partiya CHP'ê ve hate dayîn ku hinekê balkêş e. Di halekê de ku bi xwe di biryardana êrişê de beşdar bûn! Gelo bi raya te dijberî û dufaktabûnek di helwestên wî de nahê dîtin?

Eva ku em dibînin Deniz Baykal, gihîştîye vê encamê, tiştê baş û balkêş e. Lê çiqas niyetpak û ratbêj be, carê nexuya ye. Ew dibêje rêya leşkerî çareserî nîne, divê em pêwendiyên siyasî, aborî, çandî û dîplomaşî yên xwe bi Hikûmeta Herêma Kurdistanê re xurt bikin, divê em rê û borsiyê bidin xwendekarên Kurd, daku di zaningehên me de bikaribin bixwinin. Bernameyên me yên Kurdî di radyo û televizyonan de derheq Kurdistanê Başûr hebin. Divê em sermayeguzariyê li Başûr de bikin û...

Lê ew Deniz Baykalê şovînist ku hetanî duh dujminatîya Kurdan dikir, niha çiqas rast û niyetpak e, carê xuya nîne. Lê renga aqil bibe û jî rastiya deverê û Rojhilata Navîn têgihîştibe. Yan jî renga jiber hevriki û dijberiyên di nav hundirê partiya xwe de siyasat û taktîka xwe guheritibe, çûnku neyarên şer di partiya wî de zaf in. Yan jî ji ber wê ye ku partiya wî niha, xwe amadeyî girtina kongireyê dike.

Partiya Kurdî ya legal li Turkiyê (DTP) çend rojan berî niha gaweke berbi pêştî hilgirt û dirûşma otonomiyê avêt. Tu vê yekê çawan şirove dikî?

Berî DTP'ê, 4 salan pêş niha HAK – PAR'ê di kongireya xwe de dirûşma federasyonê avêt û çareserîya pirsê Kurd di Federalîzmê de dît. Lê DTP'ê berê dirûşma demokratîzekirina Turkiyê bilind kiribû û niha jî dirûşma xwe ya stratejîk bi otonomiyê guherand.

Bi raya te erk û rolê Kurdan bi taybetî Kurdên Bakûr di vê qonaxa hesas a deverê de çî ye?

Bi baweriya min divê rêxistinên hemû parçeyên Kurdistanê li gorî rewşê û zirûfa parçeyên xwe kar û xebatên xwe bimeşînin. Divê em rizgarkirina Kurdistanê Îranê di stûyê partiyên vê parçeyê de bihêlin û destêwerdanê di kar û barên wan de nekin.

Duyem, pêwendiyên baştir û tekûztir di navberta hemû partiyên Kurd li seranserê Kurdistanê de hebe, vêca çî bi navê bere, kongireya neteweyî û parlemana neteweyî û hwd... be li ser meseleyên giştî, helwestên hevbeş hebin. Derheq Bakûr, divê rêxistinên Kurdistanê Turkiyê giringiyê bidin xebata aştxwazane, legal, siyasî, çandî û dîplomaşiyê.

Lê îdeolojiyên cuda nabe bibin asteng li pêşîya yekdengî û yekhelwestiya Kurdan li Bakûr.

Her çend ku xebata legal li Turkiyê jî astengî û nîrxên xwe hene, lê maf tê standin, nahê dayîn. Dr. Qasimlo dibêje dema ku miletek daxwaza azadiyê dike, divê nîrxê wê azadiyê jî bide.

Siroştî ye ku beramberê me jî vê yekê naxwaze û tim dixwaze Kurd bera xwe bidine çiya û li wir bimînin û şer bikin. Ew naxwazin Kurd di Parlemanê de hebin û di xebata legal, çandî û civaka demokratîk de beşdar bin, lê êdî zirûf hatiye guhertin û tenê bi çiya mesele çareser nabe.

Turkiyê dixwest bi alozkirina rewşê û vê meselê, pirsê Kurd bi yekcarî ji holê rake, gelo çî destkevt bidest xistin?

Dewleta Turkiyê bi wê siyaseta şaş a xwe sermeketî li rewşa Turkiyê û doza Kurd aloztir kir. Kurd zêdetir kete rojava siyasî ya çîhanê. Turkiyê jî di raya giştî a çîhanê de weke dewletek dîktator hate dîtinê. Bi afirandina vê rewşê, Turkiyê nikare bibe endamê Yekîtiya Ewropayê û çend merc jêre danîne ku yek ji wan çareserkirina pirsê Kurd e. Lewra dewleta Turkiyê biryara xwe bide ka gelo dixwaze bibe endam yan na? ger bixwaze divê bi ew meqamê ku Ewropa lêdixe, pê bireqîşe û govendê bigre.

Mirov ta çî radeyekê dikare hêvîdar û geşbîn be ku Turkiyê dê wan reforman di xwe de pêk bîne?

Ez gellek xweşbîn im. Bi taybet piştî armabûna nisbî ya vê rewşê. Wan hemû mesele li ser hebûna PKK'ê û lêdana wê asî kiribûn. Lê niha divê xwe bi tiştên din ve mijûl bike. Turkiyê heta heta nikare bi wan alozî û tengasiyan bi jî divê pirsên dinê wekî destûra nû, destpêkirina gotûbêjan bi YE'ê û gellek meseleyên din yên civakî û siyasî re çareser bike. Lê ez xweşbîn im ku Turkiyê ji bo endametiya di vê yekîtiyê de neçar e xwe biguherîne, him zext û zorên derve, him sermayedarên Turkiyê û him jî hêz û aliyên din ku endametiya di demokratîzekirina Turkiyê de dibînin, fakterên xweşbîniya min in.

Di vê navberê de hûn rola Îranê çawan dinirxînin?

Îran ku di bin zext û zorên derve û navxweyî de ye bo parastina xwe gellek tekoşinan dike, lewra bi hemû awayekê dixwaze pêwendiyên Turkiyê û Amerîkayê biqede, yan aliyê kêm lawaz bike. Çûnku ger Turkiyê êrişê bike, tê wê wateyê ku Turkiyê û Amerîka berbirûyê hevdu dibin û di encam de Amerîka bo çîbicîkirina pîlanên xwe li dijî Îranê nikare alfkariyê ji xaka Turkiyê bistîne.

Ji aliyê din, heke Turkiyê bi niyeta lêdana PKK'ê û parastina Turkmenan êrişê bike, wê demê Îran jî renga bi hêcata lêdana PJAK'ê êrişê bike ser başûr û deverê aloz û nearam bike. Bi giştî tirk çiqas li dijî herêmê rawestin, bi qazanca Îranê xilas dibe. Ji ber ku Îran gellek zîrekane dilive û carê li cihê êrişan konsolan li Hewlêr û Silêmaniyê ava dike. Ew jî ne bona wê ku keyfî bi Kurdan tê, ji ber ku dixwaze dilê wan bi dest bîne û li egera êrişê Amerîkayê bo ser Îranê de, aliyê kêm wan bealî bihêle û nehêle xaka herêmê bo şer ji aliyê Amerîkayê ve bo şer dijî wan bihê mîfaf standin.

Kek Mesûd Tek, Sekreterê PSK'ê spas bo bersivdayinên pirsên me.

Spas xweş. Ji we re hêviya serkevtinê dixwazim.

Têdîtin:

Naveroka vê hevpeyvînê dîtin û nêrinên birêz Mesûd Tek bixwe ne û ne merc e ku raman û helwestên Rojnameya Agirî bin.

Li Osloyê Derheq Dîroka Xebata Simkoyê Şikak, Konferansek Hat Lidarxistin

Roja Şemî, 10.11.2007'an, Konferansa Serhildana Simkoyê Şikak di sed sala derbasbûyî de, bi beşdariya dehan kes ji çalakvanên siyasî, civakî û zanistî ên Kurd, li Osloya paytexta Norwejê, hat lidarxistin.

Di destpêka Konferansê de, **Derwêş. M. Ferho**, Serokê Enistituya Kurdî ya Brukselê, serbarê îşarekirin bi sedemên pêkanîna Konferansa Simkoyê Şikak, got: niha piştî derbazbûna 77 salan li ser têkçûna serhildana Simkoyê Şikak, hewcehiya nivîsîn û nasîna dîroka bizava neteweyî a Simkoyê Şikak li her demekê zêdetir ketiye rojevê.

Piştê **Ebdula Hicab**, lêkolîvan û çalakvanê siyasî, derheq zêdetir navxweyî, civakî, siyasî û neteweyî a serdemê Şoreşa Simko, basek di bin navê **"Rewşa Civakî û Siyasî ya Kurdistanê di salên serhildana Simkoyê Şikak de"** pêşkêş kir û got: Mezintirîn û girîngtirîn destkefta siyasî a bizava Simkoyê Şikak, parastina nasnameya Kurdistanîbûna herêma Urmiyê bû.

Piştê **Elî Simko**, neviyê Simkoyê Şikak, derheq sedem û çawaniya serhildana bizava Simko û kar û kiryarên Simkoyê Şikak di dema xebatê de axavtinek kir.

Di beşa duyem a Konferansê de, **Dr. Husên Xeliqî**, basek li jêr navê **Şoreşa Meşrûta Îranê û bandora wê li ser Kurdistanê** pêşkêş kir. Navhatî serbarê pêşkêşkirina baseke felsefî û civaknasî, bas ji pêşkevîna pêvajoya Meşrûtê li Îranê û çawaniya serhildana pêvajoya han kir. Dr. Xeliqî piştê bas li ser bandora serhildana Meşrûtê li ser tevgera netewî a Kurd bi taybet li devera Urmiyê û Kirmaşanê kir û îşare bi wan kovar û weşanên derheq vê mijarê, li bajarên Urmiye

û Kirmaşanê kir.

Piştê **Dr. Xusro Ebdulahi**, diroknasê Kurd, basek li jêr navê **Bandora serhildana bizava Simkoyê Şikak di siyaseta navneteweyî** de, pêşkêşî beşdarên kir û îşare bi aliyên cur bi cur ên navneteweyî derheq bizava neteweyî a Kurd li serdemê Simkoyê Şikak kir.

Di beşa dawî a Konferansê de, Elî Simko, basek kurt li ser rewşa jiyana malbata Simkoyê Şikak, piştî şehîdbûna wî, pêşkêş kir.

Hêjayê gotinê ye ku hejmareke zaf ji sazî û kesayetiyên siyasî peyama pîrozbahî û hêviya serkevîne ji bo vê Konferansê şandibûn ku ji wan Komîteya PDK, YCDK Îranê, YXDK Îranê li Norwejê, Komîteya saziya Çak a Norwejê, Komîteya Kongireya Netewî a Norwejê, Rojnameya Agirî, Komîteya PDK Îranê li Norwejê, Komîteya Hevkarî û Federasiyona Komeleyên Kurdî ên Norwejê û YJDK Îranê bûn.

Konferans bi pejiandina biryarnamê 5 madeyî derheq bandora netewî a bizava Simkoyê Şikak, dawî pê hat.

Doma nivîsara rûpela 2

endamên Komîteya Navendî – (6 kes ji 23 kes) – cuda dibin, ne Partiya Demokrat in.

3. Her ji ber van sedemane û gellek yê din ku ji ber dirêjebûna gotarê, ez li baskirina wan xwe diparêzim, destbiserdegirtina navê Partiya Demokrat ji aliyê wê girûpê ve yê bûye sedema vê çendê ku têkiliya navbera wan duyan sar bibe. Eva di demekê de ye ku heya niha pirr warên fikrî û dîrokî ku me bi hev re hebûne, dikaribe helqa pêwendiya navbera me xurt û bihêz bike. Diyar e ew nave her eva nîn e ku pêwendiyên sar di navbeyan me de pêk aniyê, belkî dikare bibe kosp û astengek li ser rêya bi hev re alîkarîkirin û nêzîkbûna me tevî hêzên din yê siyasî ên Kurdên Opozîsyona Îranê, ku ji niha ve renge bêtir ji berê hevkarî û ji hev nêzîkbûna wan hewce be.

Divê niha ji bo her yek li Kadro, Pêşmerge û endamên rêberiya aliyê cudabûyî ev pîrse derkeve holê ku gelo hilgirtina wê kospê bi diyarîkirina naveke din xizmetê bi tevgera Kurd û pêşdeçûna wan du aliyên dike, yan biîsrabûn û pêçeçandina demargirjane li ser parastin wî navî? Her di vê derbarê de eva jî cihê pîrse ye ku bi çi tiştê re diyar û xuya dibe ku heke navê xwe kirin bi Partiya Demokrat, bi rastî dê bibin Partiya Demokrat? Ewa nîn e ku her du taqimên berê jî nebûn.

Lewra em li ser vê baweriyê ne ku çêtir bû her li roja piştî cudabûna xwe naveke din ji xwe re diyarî kiriban, ji bo ku ew tundî û girjiyên di vê midehê hatine pêş, pêk nehatiban, lê bila niha jî çavê me ji pêşerojê re be û em li benda vê yekê bin di kongreyekê de ku van zûyane tê lidarxistin, vê astengê li ser rêyê rakin. Em agahdarê vê çendê jî hene ku hin kes li rêberî û bedeneya wê taqimê hene ku ewa ku lê difikirin, hesta tolhildan, demargirjî û tund û tûjî ye. Lê em hêvîdar in ku şîrove, berhevdan û berjewendiyê tevgera me bi ser tengfikirî û teskdîtina wê beşê de zal be û encama kongreyê di vî warê de ji bo rakirin û nehêlana wê kosp û astengê alîkar be, nemaze ku di beşê ji daxuyaniyekê de ku bi boneya dawîhatina Pîlînomê xwe ku berva 03.11.2007'an li ser de ye, nivîsandine, "... di vê raporê de [armanç raporek e ku pêşkêşî Pîlînomê hatiye kirin] girîngiya taybetî bi hewcehiya ji hev nêzîkbûn û hevgerîna navbera hêz û rêxistinên Opozîsyona Komara Îslamî di asta Rojhilatê Kurdistanê û Îranê de hatibû dayîn" her di vê derheqê de li ciheke din a heman daxuyaniyê de hatiye: "Raporê qala xwestek û çavnihêriyên endamên partiye bi taybetî û xelkê Rojhilatê Kurdistanê bi giştî ji partiya me û hêz û rêxistinên din ên nav tevgera Kurdistanê kiribû ku hewildan ji bo pêkanîna hevgerînekê di navbera wan rêxistinên de yek ji wan e."

Xezelwera 1386

Eva nivîsara mahane ya Sekreterê Giştî yê PDK Îranê ye ku di malpera www.sikirter.org de hatiye weşandin.

Neteweyên Yekbûyî Roja 15'ê Îlonê Weke Roja Navneteweyî A Demokrasiyê Ragihand

Roja 8'ê Çiriya Paşîn a 2007'an, Civata Giştî a Rêxistina Neteweyên Yekbûyî roja 15'ê Îlona hemû salekê weke **Roja Cîhanî a Demokrasiyê** îlan kir û li ser

berdewambûn, haydan û berfirekîna demokrasiyê, pêşdebirin û parastina mafê mirovan û azadiyên bingehîn tekez kir.

Di biryarnamê de ku Almaniya pêşniyar kir, 192 endamên Rêxistina Neteweyên Yekbûyî tekez kirin ku demokrasiyê xwediyê taybetmendiyên hevbeş û mînak û berjengek taybet li demokrasiyê tune û demokrasiyê ya çî welat û herêmekê nîne.

Ji bilî ve çendê Civata Giştî a NY dubare tekez kir ku demokrasiyê biha û pîrensîpek cîhanî ye û ji azadiya raderbirîne, daxwaz û vîna xelkê ji bo diyarîkirina sistema siyasî, aborî, civakî û kulturî a xwe û beşdarî di hemû warên jiyane pêk tê.

Civata Giştî ya NY ji hemû welatên endam, saziyên girêdayî RNY, rêxistinên navneteweyî û navçeyî û ne dewletî (NGO) û tekekesan vedixwîne ku ji bo nasandina vê rojê û jêrdebirina zanyariyên giştî bi awayê herî baş bixebitin.

Sazûmana Giştî a Neteweyên Hevgerî herwiha

biryar girt ku di sala 2008'an de, bîstemîn salvegera lidarxistina Konferansa Navneteweyî a Demokrasiyê a nû pîroz bike û dê

derfetek ji bo balkişandina bi ser teşwîq, haydan û pêşdebirin û xurtkirina demokrasiyê di hemû asta cîhanê de bibe.

NY ji dewletên cîhanê dixwaze ku bernamê netewî ji bo pêşdebirin û xurtkirina demokrasiyê ji rêya hevkarîya dualî, herêmî û navneteweyî bigirin pêşberî xwe. Herwiha Civata Giştî ji Sekreterê Giştî yê NY dixwaze ku şiyar û îmkânên Neteweyên Yekbûyî ji bo bersivdayîna bibandor bi pêwîstiyên welatan ji rêya piştgirî ji cehd û xebatên wan bi armanca çîgîrkirina demokrasiyê xurt bike û bi kar bîne.

Xelata Nobelê

Amadekar: Şehab Xalidî
mencel_senger@yahoo.com

Alfired Nobel di 21.10.1833'an li bajarê Stokholmê hate ser rûyê dinê. Wî li tevaya jiyana xwe bi

taybetî di 15 salên dawiyê de ji destê nesaxiyê de dinaland. Wî bi sedema hejarî û destengiya malbata xwe ji çend salan zêdetir nekariye dersê bixwîne û xwandina li zanîngehê nebûye para wî. Lê Nobel serbarê xwandina kin, karî li ser yek 355 afirandinan (dahênanan) di welatên cuda ên cîhanê de pêşkêşî mirovahiyê bike. Di sala 1863'an de bi sedema xizmetên bi nîrx ên vî zanayî, zanîngeha mezin a Swêdê pileya dukuraya pesn û şanaziyê di kulîja Kîmiyayê de pêşkêşî wî kir. Mixabin Alfired Nobel li 10.12.1896'an li bajarê Sanmu li welatê Îtalyayê de bi sedema xwînêrîjya mejî jiyana xwe ji dest da.

Alfired Nobel li meha Çiriya Pêşîn a sala 1895'an wesiyetnameya xwe bi pênuşa xwe li welatê Swêdê û li hizûra çar kes ji gewahyarên(şahid) Swêdî de nivîsand ku deqê wê bi vî awayî ye:

"Ez Alfired Nobel ku min ew wesiyetnameya îmze kiriye, piştî bîrkirineke zaf hatme ser vî baweriyê ku dawî wesiyeta min li derbarê vî mîratê (mîrasê) ku piştî mirina min, ji min bi cih dimîne bi vî awayî be:

Ew mîratê ku ji min bi cih dimîne, hemiyê bikin diravê neqđî û wek sermaye li sazî û navendên xwedîhitbar de danên. Ew dirav dikare her tim sermayeyekî sabit hebe. Qazancê wê sermayê hemû salê wek xelat bidin wan kesan ku bi awayên herî baş xizmeta mirovahiyê kiribin. Helbet wê dahatê bi pênc beşên wekhev bi vî awayî parve bikin: beşekê bidin wî/ê kesî/ê ku "keşf" an jî afirandin (dahênan) a herî giring di warê Fîzyayê de kiribe. Beşekê jî bidin wan kesên ku di warê Kîmiyayê de "keşf" an jî afirandinek kiribin. Beşekê jî bidin yên ku "keşf" a herî giring li warê "Tib" an jî "Fîzyolojî" yê de kiribin. Beşekê bidin kesekî/ê ku xwediyê berhema herî dewlemend di warê wêjeyê de be. Beşekê bidin kesekî ku cehdekî zaf kiribe bona qahîmkirina tîkiliyên bi biratî li navbera neteweyan û kêmkirin an jî hilweşandina arteşekê, an zêdekirina civatên aştîyê.

Xelata Fîzya û Kîmiyayê ji aliyê akademiya Zanist li Stokholmê, xelata

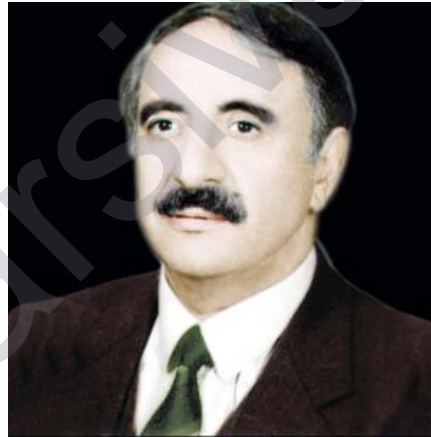
Fîzyolojî û Pijîşkî ji aliyê Navenda Pijîşkî û Cerahiyê ya Karulîn li Stokholmê, xelata Wêjeyî ji aliyê Navenda Çandî a Stokholmê û xelata Aştîyê divê ji aliyê komîteyekî pêkhatî ji pênc kesan ku ji aliyê parlemana Norwejê ve hatibne hilbijartin, bihê dan. Bi baweriyê min parvekirina van xelatan nabe li ser bîngeha miliyetê be. Divê xelat bi kesên kêrhatî bihê dayîn, îca çî xelkê Skandînaviyê yan jî xelkê cihêkî din bin.

Eva tenê wesiyetnameya xwedîhitbar a min e. Naveroka vî wesiyetnamê her wesiyetnameyêke din ku bi navê min bihê nivîsandin ret dike."

Parîs 27.11.1895 Alfired Nobel

Piştî vî wesiyetnameyê gellek rexne ji Nobel û wesiyetnameya wî hatne girtin. Herweha hinek aliyên Nobel bi dūr ji hesta welatparêzî dizanîn. Lê di encamê de bi biryara dewletê û bi avakirina Navenda Nobel bo rêvebirina wesiyetên wî, bi awayekî yasayî wesiyeta wî cî bi cî bû.

Navenda Nobel di sala 1900'î de bi awayekî fermî dest bi kar kir û mîratê (mîrasê) wî di welatên cur bi cur de kom kirin û kirne dirav, ku li ser yek kire 58.700.000 kirun. Dahata wê jî salê 480-

830 hezar kirunî, kêr û zêde dike. Eva sermaye herî zaf e ku heya niha ji aliyê kesekî ve bo xizmeta bi zanistê hatibe danîn.

Dana Xelata Nobel bi rê û resmeke taybet ji sala 1901'an pêde heya niha hemû salê li 10'ê Çileyê Pêşîn ku roja mirina Nobel e, li welatên Norwej û Swêdê berdewam birêve diçe û heya bi çêbûna şerê yekemîn û duyemîn ê cîhanî jî, ew rê û resm nehatin ragirtin.

Herweha hewce ye ku em li vir qala vî çendê jî bikin ku "Civata dostên gelê Kurd" roja 31.09.1989'an di civîna xwe de bi dengê giştî biryar da ku şehîdê nemir Dr.Qasimlo ji bo wergirtina xelata sala 1990'î a Nobelê di warê aştîyê de, bi

"Komîteya Xelata Nobelê a Aştîyê" bide naskirin.

Van kesayetiyan jêrîn piştevaniya xwe ji berendametiya şehîd Dr.Qasimlo bo wergirtina xelata Nobelê ragehandin:

- Li Otrîşê 7 Pirofesor û 16 nûnerên Parlemantoyê
- Li Îtalyayê 11 Senator û nûnerên Parlemantoyê
- Li Çekislovakya pêşîn 4 Pirofesor ku yek ji wan nûnerê Parlemantoyê bû
- L Almanyaya Rojava a wê demê 2 nûnerên Parlemantoyê
- li Îslandê 1 Pirofesor

Her çend xelata sala 1990'î bi Gorbaçof hate dayîn, lê her eva ku Dr. Qasimlo wek yekemîn Kurd û yekemîn Îranî, di refa kesayetiyeke wê Gorbaçof de ku serdemê xwe rêberê yek ji welatên herê mezin ên cîhanê bû, û helwestên wî dikarin li ser berhevdanên herêm û cîhanê xwedî bador bin, bû berendam, cîyê şanaziya her Kurdekî welatparêz e.

Li Me Biborin

Di hejmara berê a Agrî(74) de 2 şaşiyên teknîkî di rûpela3 û 10 de çê bibûn. Em tevî daxwaza lêborînê ji we rêzdarên, bi vî awayî wan çewtiya serrast dikin.

1. Di nûçeya "Dema ku Taqima Mela Hesen Restigar Li Ser Navê PDK Îranê, Daxwaza Peyamê Ji Bo Kongireya Xwe Dikin!" hêla yekem a paragrafa yekem ji ber pirsgrêkek teknîkî cî ketibû, nehatibû ku bi vî awayî ye:

Piştî vî çendê ku Partiya Komonîst a Firansayê li ser daxwaza taqima Mela Hesen Restigar, li ser navê PDK Îranê peyama pîrozbahiyê ji bo Kongireya wan -ku renge di pêşerojê de pêk were-dişîne...

2. Li rûpela 10'ê, di bin wêneyê Arjen Arî de wiha hatibû nivîsandin: "Kek Keyo, Kurê Seyda Cegerxwîn". Ew wêneyê Arjen Arî bû, ne Kekê Keyo.

Em spasiya malpera Diyarnamê dikin bona agahdarkirina me ji vî şaşiyê.

Tevî rêzû hurmetan...

Desteya Weşana Agirî

Tûşbûna Berfireh Bi Îdzê û Cinayet Li Dijî Mirovahiyê

**Amadekar/ Baran
Wergerandin/ Hemîd Muxtarî**

Li gor rapora çavkaniyên ciyê baweriyê, nêzik bi çendîn malbatên tûşbûyî bi nexweşiya Îdzê(HIV), li

bajarên din yê Îranê bo bajarê Ciwanroyê hatine şandin û di vî bajarî de akincî bûne. Tê gotin berpîrsên rejîma desthilatdar di Îranê de ji ber tûşbûna van kesan bi nexweşiya Îdzê agehdar in û ji wan bona tûşkirina xelkê Îranê bi nexweşiya Îdzê û madeyên sirker û karên bêexlaqî mifahê werdigire. **Wikipedya**, bi vî awayî pênaseya nexweşiya "HIV"yê dike: bi Îngilîzî AIDS yan (Acquired Immune Deficiency Virus) bi wateya nîşaneyên hebûna lawaziyên di sîstema berevaniya laşê mirov de ye. Ew yekê jî rê ji bo îfûnetên(Çilk) bi navê derfetperest xweş dike ku di rastî de laşek saxlem dikare wan ji nav bibe û di encam de bihêzbûna û berfirehbûna îfûnetên han dibe sedema mirina kesê/a nexweş. Bi awayekê ku nexweşiya Koqizîtî(Tuberosity) sedema sereke a mirin di nava kesê/a tûşbûyî bi "HIV"yê, li giştî çîhanê ye.

Li herêma Rojhilata Navîn û Bakûra Afrîkayê û welatên weke Îran, Cezayir, Lîbya û Merakêşê, tîrsa tûşbûn bi vîrûsa Îdzê di asteke bilind de ye. Li gor serhejmariyên fermî û tomarkirî ên Wezareta Tendurustî ya rejîma Komara Îslamî a Îranê, heya meha Çiriya Paşîn a sala 2007'an, 14 hezaer û 544 kes tûşî nexweşiya "HIV"yê bûne û hatine destnîşankirin. Li gor gotina Mihemed Mêhdî Gûya, berpîrsê Binkeya Birêvebriya Nexweşiyên Wezareta Tendurustiyê, serhejmariyên texmînî didin xuyakirin ku nêzik 70 hezar kes tûşî nexweşiya han bûne. Bi liberçavgirtina nifûsa 70 milyonî a Îranê, em dikarin bibêjin ku di nav her hezar kesan de kesek tûşî nexweşiya Îdzê bûye. Têkiliyên zayendî tevî kesên tûşbûyî bi nexweşiya "HIV"yê, bikaranîna alavên pîs û nepaqij ên derzî lêdanê di nava kesên tûşbûyî bi madeyên sirker, dana xwîn û berhemên xwînî ên pîs ji dayîka tûşbûyî bi zarokê/a xwe, ji rêyên herî girîng ên tûşbûn bi îdzê tîrê hesabandin. Li gor serhejmariyan, bikaranîna alavên pîs ên derzî lêdan di nava kesên ku madeyê hişber dikîşînin û herwiha têkiliyên zayendî de, weke yekemîn û duyemîn rêyên tûşbûn bi vîrûsa îdzê di Îranê de tê hesabandin. Li gor serhejmariyên li asta jor ên derheq têkiliyên zayendî û kesên tûşbûyî bi madeyên sirker û... wisa xuya ye ku hejmara kesên tûşbûyî bi nexweşiya han zêdetir ji 70 hezar kesan be. Ew rêyên ne eşkerebûyî ên tûşbûn bi nexweşiya Îdzê gellek ji wan rêyên eşkerebûyî bitiristir e. Çimku çawanîya nêrîna bi ser kesên

tûşbûyî bi Îdzê di Îranê de, ne nêrînek ji ber berlêgirtinê pêşgirane ye û weke nexweşiyekê nahê hesêb. Kesên tûşbûyî bi nexweşiya han di civakê de weke tawanbar tîrê mîzekirin. Lewra bi raya xelkê Îranê kesên tûşbûyî bi nexweşiya Îdzê divê ji civakê bêrîn dîrxistin û ev nêrîna jî dibe sedema wê çendê ku kesên tûşbûyî xwe nedin eşkerekirin û eva jî dibe sedema jordecûna asta nexweşiya han di civakê de.

Ji aliyekî din ve xelkê Îranê bi awayekî giştî û bi taybetî ciwanan derheq çawanîya pêkanîna tîkiliyên zayendî ne xweyîyê zaniyariyek pêwîst in. Zêdebarê vana, berteneqirina pêwendiyên zayendî, ji sedemên girîng ên tûşbûna ciwanan bi nexweşiya Îdzê tê hesabandin. Weke em asta kesên bêkar, xizanî û belengaziya berfireh, feqra çandî, bêmeraçiya di nava ciwanan de û... zêdeyî vî nexweşiyê di Îranê de bikin, wê demê xuya dibe ku hewce ye tîrsa micid a tûşbûn bi nexweşiya Îdzê û rêyên tûşbûn bi vî vîrûsê, ji xelkê re were gotin û xelk ji wan pîrsan werin agehdarkirin.

Komara Îslamî a Îranê ne tenê di çarçoveya pêşgirtin ji belavbûna nexweşiya Îdzê de tu pêngavek ne avêtiye, belku hinek caran – ku mînakên wan di Kurdistanê de gellek in – bi belavkirina nexweşiya "HIV"yê di civakê de hewlê dide civakê ji nav bibe.

Veguhastin û akincîkirina çendîn malbatên tûşbûyî bi nexweşiya Îdzê li bajarê Ciwanroyê dibe weke beşek ji terhen dewletî ên birêveçûyî di Îranê de were hesabandin. Encama vê pîrosesê cinayet li dijî mirovahiyê ye.

Cinayet li dijî mirovahiyê bi awayekî giştî kar û kiryarên dewletî ne ku di çarçoveya ji navbirina hejmarek ji xelkên xweyîyê taybetmendiyên wekhev in ku xweyîyê du xalên eşkerec û cudabûyî ên bigehîn di cinayetên şer de ye. Di dema aştiyê de jî egera bikaranîna vê terhê li dijî hevvelatîyên vî welatî heye. Niha li gor vê yekê, ev kiryarê rejîma desthilatdar bi ser Îranê di çarçoveya akincîkirina çendîn malbatên tûşbûyî bi vîrûsa Îdzê li bajarê

Ciwanroyê cinayet li dijî mirovahiyê nahê hejmartin, nixrandin.

Berbirûbûn tevî siyaseta gemar û nemirovî a belavkirina "HIV"yê ji aliyê rejîma Komara Îslamî di nava xelkê Îranê de, hewcehî bi eşkerekirina siyasatên rejîma han û belavkirina zaniyariyên derheq çawanîya pêşgirtin ji tûşbûn bi nexweşiya Îdzê heye.

Binkeya Gehandina Zaniyariyên derheq "HIV"yê, li berçavgirtina xalên jêrîn derheq parastina mirovan ji nexweşiya Îdzê bi hewce dizane:

Emegnasbûna mirovan bi hevjinên xwe û pêbendbûn bi pîrensîpên sincî. Xwe parastin ji kişandina her cure madeyên bêhişker bi taybetî curê derzî lîxistinê. Mifahwernegirtin ji ampûl(derzî) û tîxên bikarhatî. Dehn û balkişandina li dema mifahwergirtin ji derzî yan her alavekê bona xwînê. Ravêjkarîkirin tevî kesên pîspor bona jordebirina asta zaniyariyên xwe li dema hebûna riftarên ciyê tîrsê.

Di Heyamê 6 Mehan De Pitir Ji 13 Hezar Kes Di Rêyên Îranê De Tîrê Kuştin

Berpîrsê Saziya Nojdarên Yasayî a rejîma desthilatdar di Îranê de ragehand ku di 6 mehên pêşîn

ên îsal de pitir ji 13 hezar û 584 kes, di encama bûyerên hatin û çûnê de jiyana xwe ji dest dane. Wî herwiha got: li gor serhejmariyên herî dawîn, di 6 mehên borî de, 964 kesdi nava avê de xendiqîne û canê xwe ji dest dane. Di nava wan de 824 kes mîrê û 140 kes jî jin bûne. Serhejmariyên han bi berhevdan tevî vê heyamê di sala borî de ku 889 kes bû, %7/2 jorde çûye.

Welatê Îranê bi sedema kêmxemiya karbidestên rejîma Komara Îslamî a Îranê bona çêkirina rêyên hatin û çûnê, derheq mirina kesan di bûyerên hatin û çûnê de di nava welatên çîhanê de di refa herî jor de ye. Hêjayî gotinê ye ku her sal bêtirî 430 hezar kes di bûyerên hatin û çûnê de tîrê kuştin yan birîndarkirin.

Jêder: "iranpressnews".

Efûya Navneteweyî: “Çalakên Mafê Mirovan Ên Kurd Tevî Tirsê Girtinê Berbirû Ne”

Saziya Efûya Navneteweyî, derheq nerazîbûnê ji rewşa Mihemedsidîq Kebûdvend û pêkanîna zext û

givaşan bo ser şanda Rêveber ya Rêxistina Parastina Mafê Mirovan li Kurdistanê, ji aliyê rejîma Komara Îslamî a Îranê, daxuyaniyek çapemeniyê weşand.

Saziya Efûya Navneteweyî di daxuyaniyekê de, nerazîbûna xwe derheq çawaniya ragirtin û livîna di zîndanê de tevî Mihemedsidîq Kebûdvend, serokê Rêxistina Mafê Mirovan li Kurdistanê da xuyakirin. Di vê daxuyaniyê de Efûya Navneteweyî

derheq vê çendê ku zextên han, ji bo binçavkirina endamên din ên saziya “RMMK”ê werin meşandin, nigeraniya xwe diyar kir.

Di daxuyaniyê de hatiye ku hêj bi awayekî fermî tu buxtanek ji ber Kebûdvend nehatiye ragehandin, lê tê gotin ku buxtanên lêdayî bi wî ev in: “Xebat li dijî tenahiya netewî û dileqandin û şaşkirina raya giştî û hevkarî tevî girûpên neyar ên rejîmê”. Li gor daxuyaniya saziya Efûya Navneteweyî, birêz Kebûdvend nerazîbûna xwe ji rewşa heyî di girtîgeh de daye xuyakirin û gotiye ku bi çav û dest û pêyên girtî, lêkolîn jê dikan. Her wiha Efûya Navneteweyî di vê daxuyaniyê de, nerazîbûna xwe derheq vê çendê ku rejîma desthilatdar destûr nedaye ku Mihemedsidîq Kebûdvend bi parêzvanê xwe re anku xatûna Şîrîn Ebadî re hevdiîtinê pêk bîne, daye xuyakirin.

Mihemedsidîq Kebûdvend gotiye ku ji nexweşiya zexta xwînê dinale. Her wiha ew tûşî nexweşiya çermî û nexweşiya gurçikan jî hatiye.

Efûya Navneteweyî di daxuyaniya han de daye zanîn ku tu agahî ji cura nexweşiya gurçikan a birêz Kebûdvend tune, lê bona xwe parastin ji nexweşiyê, divê hevdem here ser avê. Li gor nivîsîna Efûya

Navneteweyî, ew her carê ku bixwaze here ser avê, divê daxwaza nivîskî binivîse.

Her wiha di vê daxuyaniyê de hatiye ku ji birêz Kebûdvend re hatiye ragehandin ku ger sê kesên din ji endamên Şanda birêveberiya saziya “RMMK”ê, xwe bi Îdareya Ewlekariya bajarê Sine bidin nasîn, ew dikare bê îzna nivîskî, here ser avê.

Efûya Navneteweyî ji vê çendê ku renge zextên han ji bo binçavkirina endamên vê saziyê bihên kirin, nerazîbûna xwe daye xuyakirin û gotiye ku bi karê han, saziya Mafê Mirovan ya Kurdistanê, bi fermî tê daxistin.

Mihemedsidîq Kebûdvend di sala 2005’an de saziya han ava kiriye û niha xwediyê pitir ji 100 endaman e.

Wî ku her ji despêka avabûna vê saziyê ve, serokatiya wê listû girtibû, nekarî ji bo birêvebirina çalakiyan derheq mafê mirovan li Kurdistanê, îcazenameyê ji rejîma Komara Îslamî a Îranê wergire. Ev roja 01.06.2007’an, hate girtin û ji wê rojê şûn de di girtîgeha Êvinê de ye.

Îclal Qewamî, yek ji endamên şanda birêveberiya vê saziyê, bi buxtaneke din ku pêwendî bi çalakiyên wî ên çapemeniyê heye, di girtîgeha bajarê sine de ye.

Saziya Efûya Navneteweyî daxwaz ji desthilatdarên rejîma Komara Îslamî a Îranê kiriye ku zirûf û îmkanên xebatê ji bo Rêxistina Mafê Mirovan li Kurdistanê pêk bîne û serokê vê saziyê ku niha di zîndanê de ye, serbest berde.

Zext û Givaşên Hêzên Ewlekarî Ên Rejîma Komara Îslamî A Îranê Bo Ser Çalakên Mafê Jinan Li Kurdistanê Îranê Ber Bi Zêdetirbûnê Diçe

Roja yekşem, 04.11.2007’an, xatûna **Hana Ebdî**, ji aliyê hêzên ewlekarî ên rejîma Komara Îslamî a Îranê, li bajarê Sine, di mala bapirê xwe de hate girtin.

Hana Ebdî, keça Kurd a 21 salî, xwendekara rîşteya derûnnasî û yek ji endamên çalak a Kampayna Yek Milyon Îmzeyan e. Piştî binçavkirina Hana Ebdî, hêzên Ewlekarî ên rejîma Komara Îslamî a Îranê kêysa kumyoter û her wiha belgenamêyên çalakiyên kampanyê tevî xwe birin.

Heyamekê berî niha li bajarê Sine, çalakeke din a Kampayna Yek Milyon Îmzeyan bi navê **Ronak Sefarzade** ji aliyê hêzên rejîmê hate girtin û niha jî di rewşeke neron de ye.

Li doma zext û givaşên hêzên rejîma Komara Îslamî a Îranê bo ser jinên mafxwaz ên Kurdistanê, Nûçegihaniya Rêxistina Parastina Mafê Mirovan li Kurdistanê, ragehand ku roja çarşem, 31.10.2007’an, xatûna Niştîman Ehmedî, yek ji çalakên warê çandî û akinciyê bajarê Sine ji aliyê hêzên Ewlekarî ên vî bajarî ve hatiye binçavkirin. Rapora Rêxistina “RMMK”ê, basê vê çendê dike ku hêj sedemên girtina xatûna Niştîman ne zelal e.

Her di vê derbarê de, Ajansa Nûçegihanên “Mukriannews”ê eşkere kir ku tayê yek a Dadgeha Şoreşa Îslamî a bajarê Seqizê,

xatûna **Çinûr Fethî**, nivîskar û wergêra Kurd bi zîndanê mehkûm kiriye. Jina xebatkar a Kurd, Çinûr Fethî, li

Hana Ebdî

gor madeya 499 a yasay cezayî a rejîma desthilatdar di Îranê de bi tawana endambûn di yek ji partiyên siyasî ên Kurd de bi 5 sal cezaya girtîgehê “tezîrî” hatiye mehkûm kirin.

Hêjayî gotinê ye ku zext û givaş, girtin û îşkencekirina jinên çalak li gişt Îranê û bi xasmanî li Kurdistanê, bi sedema xebat û tekoşîna aşîxwazane û mafxwazane ên wan, rastî rewşeke nû a serkut û tepeskerînan hatiye.

Bêşik rewş han ne tenê nabe sedema tirsandina van xebatkarên, belku ew li ser maf û daxwazên xwe zêde bîrsar dibin.

Jinek 19 Salî Li Devera Tirgewer A Ser Bi Bajarê Urmîyê Xwe Dişewitîne

Çend rojan berî niha jinek bi navê **Azer Terbî**, keça Mudîr Terbî li gundê Enbê ser devera

Tirgewer ya bajarê Urmîyê, bona xuyakirina nerazîbûna xwe derheq tûşbûna hevjinê xwe bi madeyên hişber, xwe dişewitîne û piştî çend roja jiyana xwe ji dest dide.

Xwendevanên hêja ên Agirî Nûçe û raporên rojane li ser rewşa gelê kurd li Kurdistanê Îranê li ser beşa Kurmancî a malpera Kurdistanmedia.com’ê bi berfirehî bixwînin.

www.kurdistanmedia.com/kurmanci/index.php

ÇANDA KEDÊ

ADAR JIYAN
adarjiyan@mynet.com

Dîroka mirovahiyê, dîroka kedê ye. Jiyân bi kedê dest pê dike, bi kedê didome û bi kedê bi dawî dibê. Ango jiyân bi kedê û

ked bi jiyânê ve girêdayî ye. Di navbera herdu têgînan de pêwendiyêke xurt û watedar heye. Bizava mirov a sereke ya li hemberî xwezayê ked e. Tu tişt bê ked nehatiye/nayê afirandin. Belê tiştê ku bûye/dibe egera kedxwarî û kedkariyê jî dîsa ked bi xwe ye. Bi kurtayî, pêwendiyên navbera mirov û civakê, yên mirov û dîrokê û mirov û xwezayê hemû li ser ximê kedê hatine avakirin. Ked, hêza diyarker û kîlîda hemû deriyên jiyânê ye. Jiyân û ked bûne wekî nenûk û goşt. Herdu bi hevûdin hatine keljandin. Ne pêkan e ku tu hêz dikaribe wan ji hev û din biqetîne.

Tiştên ku mirov serbilind û payeberz dikin, hemû bi saya kedê bi dest dikevin. Ked, tiştêkî wisa pîroz û nîrxdar e ku di riya wê de gellek tişt têne kirin û fedakirin. Keda mirov, rûmeta mirov e. Kesê/a ku li keda xwe xwedî dernekeve, nikare bibe xwedî hêz û xwedî vîn. Tu mirovê/a xwedî hiş û xwedî raman nikare keda xwe bi avê de berde an jî bihêle ku hinek rabin keda wî /wê bixun. Lêxwedîderketina kedê, nîrxdayina jiyânê bi xwe ye. Ên ku ji jiyânê hez dikin, dikarin tevê keda xwe di riya wê de xerc bikin û heta dikarin canê xwe fedayî wê bikin.

Ji do heta îro, şer û pevçûnên navbera mirov û civakan de hemû li ser kedê ye. Wekî ku me li jorê jî got, kedê li ser rûyê erdê du nîfş mirov afirandine: Yek jê mirovên kedkar û ya din jî mirovên kedxwar e. Şer û lêqewmînen cîhanê hemû di navbera wan herdu hêzan de derdikeve û xuya ye dê hê derkeve jî. Şerê ku bi destpêka civakbûnê de di navbera wan herdu hêzên dijber de derketiye bê rawestan didome û xuya ye dê hê jî bidome. Îcar wekî ku tê zanîn, bi derketina şerê navbera wan herdu hêzan re du çandên bingehîn yên mirovahiyê derketine holê: Ew jî , yek çanda kedkar û ya din jî çanda kedxwar e.

Çanda kedkar, xwe li gora merc û derfetên demê, hewl dide ku pergala kevneperest û kevneşopîya statûkoperêz birûxîne û li dewsa wê pergaleke ku mirovan bi yeksanî birêve bibe ava bike; çanda kedxwar jî ji bo ku têk neçe û pergala xwe ya kedxwar misoger bike, bi hemû merc û derfetên xwe êrîşî kedê û her wiha hêza kedkar dike. Ev pevçûn û şerê domdar bi hezaran sal e didome û xuya ye dê hê jî bidome. Lewre herdu hêz jî xwe mafdar dibînin û ji ser a xwe nakevin. Ev herdu hêzên şer ên ku vî

şerê bê navber û bê deman didomînin, her yek ji wan xwe, xwe xwedî maf dibîne û dîsa her yek ji wan bi xwe re, bîrdoz, feraset, raman, ramiyarî, çand, huner, wêje, kevneşopî, sinc û têkildariyêke cuda pêk tîne. Ev herdu çand an kevneşopî jî bi xwe re kesayetiyeke cuda diafirînin. Çi ne ev çand an jî kevneşopiyên domdar ên dîrokî? Yek, çanda pejirandî, a din çanda red e.

Çanda pejirandî statûkoperêz û paşverû, belê ya red serhildêr û rexnegir e. Kesayetiyeke çanda pejirandî, nîrxê nadin kedê. Ew bixwe, an kedê dixun an jî xwe didine xwarin. Ango, an ew bi xwe kedxwar in an jî bi kedxwaran re hevkarîyê dikin. An kedkaran didarizînin, an jî gilî û sîxurtiya kedkaran dikin. Hin ji wan bi xwe karker û kedkar in, belê dijminatîya çîna xwe dikin. Ên ku çanda pejirandî diparêzin, bê vîn in, armana wan nîn e, tenê bi tevger û bizavên xwe(Ji aliyê fizîkî de) dişibine mirovan. Ew xwediyê kesyatiyêke dîl û dardest in. Li hemberî hemû nûjenyan derdikevin. Kevnperest in. Girtî û nixumandî ne. Ji ber ku bi xwe ne ewle ne bi tu kesan jî ewle nabin. Alternatîfa wan nîn e. Tenê dipejirînin.

Çand û huner û wêje û her wiha kevneşopiyên wan hemû di xizmeta kedxwarîyê de ne. Ew bi xwe wekî alaveke hilberînê an jî alaveke çîna kedxwar têne xebitandin. Belê yên ku çanda red diparêzin, li keda xwe xwedî derdikevin. Li hemberî kedxwaran şer dikin. Fîkr û ramana xwe ji merc û derfetên jiyânê ji têkiliyên gerdûnî werdigirin. Bi vîna xwe tevdiqerin. Xwediyê vîneke azad û ramaneke zanistî ne. Xwediyê feresetêke gerdûnî ne. Dixwazim ji bo xwe û serbixwe bijîn. Hewldanên wan bo vê yekê û di xizmeta vê yekê de ne. Dijminahiye bi xwe re nakin. Bi xwe re, bi neteweya xwe re bi civaka xwe re, bi jiyân û cîhana xwe re li hev in. Ne ku her tiştî red dikin, ji ber ku xwarî û kedxwarîyê red dikin, xwediyê çandeke redparêz in. Ji ber ku kevneparêzî û kevneperestiyê red dikin ew redparêz têne pejirandin.

Îro şerxwazî, pevçûnîyî, kujerî, îxanet, fesadî, xeyidandin, pest û kotek û çewisandin, îşkence, kîn û rik û li aliyê din jî aştiwxazî, mirovhezî, azadîparêzî, niştîmanperwerî, demokrasî, rêzgirtin û hezkirinên ku di navbera mirovan de didome, li ser wan herdu hîman bilind dibin. Divê mirov ji van herdu çandanyekê bipejirîne û ya din jî red bike. Lewre herdu bi hev re namesîn.

Pexşan

Bo Urmiya Delal

Elî Munezemî

Urmiya delal!

Navê te yê pîroz, nişana dîroka te ya dirêj û bi xwînê xemilî ye. Xweştevîbûna te ji ber li dayîkbûna rêber û azadîxwazê mezî e li himbêza te ya germ de. Bêhna te ya xweş ji ber şînbûna gulên kesk û sor û zer e ku deşt, çiya, mêrg, çimen û zozanên te xemilandine.

Bajarê me yê şîrîn!

Tu bala xwe bidê, ev dijminê ku dixwest te û gelê te ji holê rake, tenê rûreşî jêre maye. Ji ber ku hûn heq in.

Ez dixwazim dîsan vergerme bal te. Li ser gupika çiyayê te yê bilind, bi serbestî bikim hawar: **her bijî Kurd û Kurdistan.**

Dixwazim li ser gol, çem û kaniyên te, bişom çavên ronikbarandî yê wan zarokên seba azadiya te mane sêvî û bêpar mane li dîtina bab û heta bo carekê jî hest nekirin lêvên baban ser rûmetê xwe yê xweşik. Ez bawer im ku hindek xwîna babê van sêviya jî tevî ava te bûye.

Dixwazim li Mîrgewer, Tîrgewer, Soma, Biradost, Enzel, Kinarberoj û heta Şîpîranê gund bi gund û mal bi mal bigerim û hemû kesê/î silav bikim. Şûna şehîdbûna hemû şehîdan peyda bikim û bi gulavê, gulavbaran bikim. Li ser gora van tacê gulên danê û sicdê bibim bo can û ruha wan ya paqîj re. Destê hemû jinên şehîdan ramûsim, ji ber ku bi keda wan destan zarokên sêvî hatin mezinkirin ku li pêşerojê bibin cihê hêviya gel û biparêzin azadiya ku bi xwîna babê van hatibû bidestxistin.

Roja azadbûna te, roja keyf û şahî û dîlanê ye. Roja çûna min e bo biheştê. Ji ber ku baxçê te jî nimûna baxçê biheştê Ehûra ye. Dixwazim di bin sîbera baxçê te de mandîbûna çend saliya xerîbiyê li xwe birevînim û bi dîtina perperokên ku bi azadî ser gulan re difirin, careke din bi dengê bilind bikenim. Ev kenîya ku li kûratiya dil ve bê ser lêvan. Ev kenîya ku li ser lêvên min revî bû ji vê dema ku min tu cih hêlabûyî.

Dixwazim vergerme ev mekteba te ya ku min cih hêşt li ber dijmin. Navê vê danîm mekteba Simko. Eger wextê fêrbûna dîrokê be, mamosta bo min bêje hindik li rola Qasimlo ku jê fêr bim jîna birûmet û bijîm tevî çîranan bi aşî.

Dixwazim li hemû gundên te yên kavilkirî, li şûna her malkê de koşkek bedew ava bikim. Bila mezinatîya wan hindî kela Dim-Dim be. Ji ber ku xwediyên her yek ji wan malên kavilkirî, Emîrxanekî Lepzêrî bû. Dema şahî û govendê, bila hunermendên te piyanoyê lêxin. Reng be dengê piyanoya van jî weke dengê piyanoya Simko be ku dijmin li Çariyê bi talan bir.

Dixwazim rica bikim li hemû zimanzanên ku ser axa te dijîn ku helbestên Perwîn Itisamiyê bikin Kurdî. Her beytek ji van helbestan reng be her ev be ku Qasimlo jê hez dikir.

Ji ber ku li panahiya erd û kûratiya gola te arxayîm bim, hemû rojê ezê kitêba **Kurdistan û Kurd** bigirim dest û li gorî nivîsên vê pirtûkê ezê qiyasa av û axa te bipîvim.

Dr. Selah Seedula:

“HEYA KU YEKÎTIYA WELAT ÇÊ NEBE, YEKÎTIYA ZIMAN JÎ ÇÊ NABE”

Hevpeyvîn/Dara Natiq

Xwendevanên hêja û birûmet yên Agirî, çend roj berî koça dawî a nivîskar û dîrokanê naskirî yê

gelê Kurd **Dr. Selah Seedula**, em çûn Hewlêra paytext da ku wî û Sînemxan Bedirxanî a hevîna wî ziyaret bikin û derheq rola Bedirxaniyan di dîroka bizava rizgarîxwaz a gelê Kurd bi Sînemxanê re hevpeyvînek taybet çê bikin. Lê di dema hevpeyvîne de Seydayê nemir Selah Seedula jî di bersiva hin pirsan de ku me bi hev re nîqaş dikir, zêdetir bala min kişand.

Lewma me jî hewce zanî ku di vê hejmara Agirî de, em wan gotinên nemir Selah Seedula bêxin ber çavên we xwendevanên hêja û di hejmara tê jî, emê deqa hevpeyvîn tevî Sînemxanê di Agirî de biweşînin.

Selah Seedula kî ye?

Selah Seedulah di 15'ê meha Çiriya Pêşîn a sala 1930'an de li bajarê Zaxo a ser bi Başûrê Kurdistanê ji dayîk bûye. Xwendina xwe li bajarê Zaxo û Rewandîzê temam kir. Piştê çû Birîtaniya û endazyariya xwe a di warê Petrolê de li zanîngeha wê derê wergirt. Piştê dizivire welat û li bajarê Kerkûkê dibe Endazyarê Petrolê. Ew cuda ji karê xwe yê Endazyariyê xebata xwe ya nivîsîn û lêkolînê jî bi awayekî micid dimeşand. Navhatî bo cara yekemîn pirtûkek bi navê **Kurdistan welatek parçekirî di Rojhilata Navîn de**, derheq dîroka Kurdan bi zimanê Îngilîzî nivîsand ku bala raya giştî a cîhanê kişand ser doza Kurdan, ku piştê bi sedema girîngiya

wê, ew pirtûk bi çar zimanên Rûsî, Îngilîzî, Erebi û Kurdî hate wergerandin. Di vê pirtûkê de wî bo cara yekemîn hin belge û dukomentên nihênî ên navbera nûnerên London, Stenbol, Bexda û Tehranê derheq doza Kurdan û perçebûna axa Kurdistanê dide xuyakirin.

Me derheq kar û xebatên wî xwest ku ew hin agahiyan bide xwendevanên me, navhatî wiha bersiv da:

Min heya niha nêzik 20 pirtûkan nivîsandiye. Piraniya wan li ser doza siyasê, rewşenbîrî, wêje, ziman û dîroka Kurdan in. Pirtûka min ya jî hemûyan girîngtir **Ferhenga Selahedîn a Îngilîzî-Kurdî** ye, ku ev yekemîn ferheng bû bi zimanê Îngilîzî-Kurdî û 15 salan li ber xwe da ku 1150 rûpel e û ji 78000 peyvên Îngilîzî û 300000 peyvên Kurdî pêk hatiye. Piştê romana min a bi navê **Diplomasî** ye ku çîroka wê li ser Kurdistana Rojhilat hatiye nivîsandin.

Navhatî herwiha qala pirtûka xwe a bi navê Gilgamêş kir û got:

Ev pirtûka jî pir girîng e, ji ber ku destana Gilgamêş basa çîroka Someriyana dike. Di çîrokê de diyar dibe ku Someriyana pêwendiyek tevî Kurdan heye. Li wir ji min re xuya bû ku zimanê Someriyana nêzik zimanê Kurdî ye. Mozexaneyek Someriyana hebû li Bexdayê, min hin peyvên Kurdî bi xwe re birin, xuya bû ku Somerî jî wan peyvana her bi vê wateyê û weke Kurdî bilêv dikin. Piştê min lêkolîn kir, derket ku Somerî li çiyayê Kurdistanê derketine û

hatine Başûrê Îraqê. Eva ji bo dîroka Kurdan kilîtek girîng e ku diyar dibe dîroka Kurdan çend kevn e.

Somerî berî 5000 salan dest bi nivîsînê kirine û li ser Kurdan axivîne. Eva ji me re pir girîng e, ji ber ku me hertim dîroka Kurdan bi Medya ve girê dida ku eva jî dibe 2500 sal berî niha.

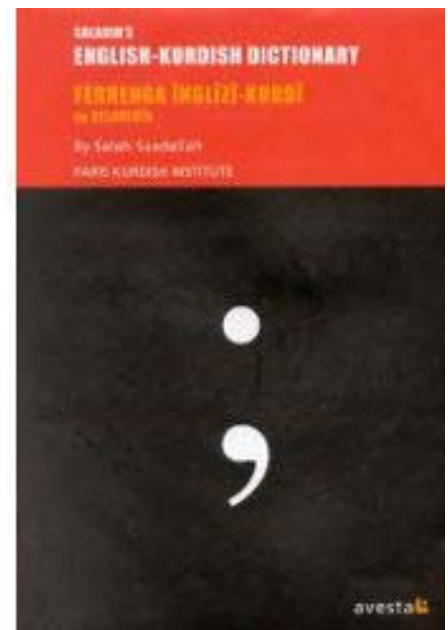
Dr. Selah Seedula derheq gotinên ferhad Şakelî ku di Konferansa Perwerdehiyê a Hewlêrê birêve çû ku wî bi sivikî qala rola malbata Bedirxaniyan kiribû û gotibû ku wan siyaseta Kemalîstan peyrewî dikirin, wiha axivî:

Gotina Şakelî êrîşek bêrûmet bû. Herkes dikare li ser zimanê standard yê Kurdî bi axive û ra û nêrinên xwe bide diyarkirin. Lê wî êrîşek bêrûmet kire ser hêma, rêber û hîmdadê rewşenbîriya nû a Kurdî. Ew rêberên ku xebatek dilsoz û bêhemta bo Kurd û Kurdistanê meşandine.

Ew mirovên giranqedir û rênîşanderên dîroka rizgarîxwaza Kurdanin ku yên mîna Şakelî bi nezanî êrîşê ser wan dikin. Me dixwest ku em vê bêbextiyê bidin dadgehê, lê me piştê mêze kir ku ew kesane axavtinên wiha kirêt dikin,... lê me ev yeka bi hewce nezani.

Dr. Selah Seedula derheq xebata rojnama Agirî wiha got:

Gellek keyfa me hat ku me dît birayên me yên Rojhilat li ser siyasatê baş dimeşin. Ew dizanin ku di Kurdistanê du zaravên sereke hene ku guhê xwe didin herduyan. Weşana Agirî bi tîpên latîn û bi Kurmanciya Jorîn pêşkevînek pirr baş bû bo hevgirtina Kurd û zimanê Kurdî. Ev pêngave dikare Kurdên herçar parçên Kurdistanê nêzikî hev bike. Agirî jî xwedî

bandorek erênî bûye bo ji hev nêzîkirina Kurdan.

Me di pirsek xwe de derheq zimanê standard yê Kurdî di demek nêzîk de xwest ku em nêrina wî jî bizanin, Dr. Selah wiha bersiv da:

Zimanê standard di demek nêzîk de çê nabe. Niha me du zaravên sereke yên Soranî û Kurmancî hene ku herdu jî standard in. Herdu zarav jî demek dirêj e ku pê tê nivîsandin û xwendin. Erkê me ye ku em wan ji hev nêzîk bikin û xwe hînî wan herdu zaravan bikin.

Dema ev yeka hate kirin, êdî piştî çendîn salan ev hesasiyeta namîne ku mirov bi kîjan zaravan biaxive. Nabe carê em bilez bikevin.

Navbirî derheq rola rewşenbîr û nivîskarên Kurd bo avêtina gavên hewce derheq zimanê standard yê Kurdî wiha got:

Pirr kêr gav hatine avêtin. Ji ber ku eva 15 sal e ku em di vî parçê Kurdistanê de azad bûne. Lê niha hewce ye ku hikûmet guhê xwe bide bernama perwerdehiyê û gavên hewce bo hînkirina xelkê Hewlêr û Silêmaniyê bi herdu zaravên Kurmancî û Soranî bavêje. Bila xelik lezê nekin, herdu zarave xwediyê dîrok, rastnivî û pêşketina xwe ne. Heya ku yekîtiya welat çê nebe, yekîtiya ziman jî çê nabe.

Dr. Selah Seedula gotina dawiya xwe ji hevdîtina me de li ser Agirî anî ziman:

Ez Agirî baş dixwînim û xebata wê jî baş dibînim. Zimanê wê pirr baş e û gellek pîroz dikim ji Kurdên me yên Rojhilat, ji ber ku vê hindê têdigehin ku milletê me bi du zaravan diaxivin û ber vê hindê rojnama Agirî derdixin û ev yeke pêngavek pîroz e. Ez carek din xebata we pîroz dikim û serkevtî bin.

Sed mixabin çend rojan piştî çêkirina hevpeyvînê bi Dr. Selah re, me bihîst ku ew çû ser dilovaniya Xwedê. Ew tu car di nav dilê Kurdan dernakeve, ji ber ku nemir Dr. Selah gellek xizmetên mezin û girîng ji bo gelê xwe kirine û berhemên wî diyarên wî kesayetiye mezin in ji bo me ku heta navê wî di nav dilê netewa Kurd de zindî bihêlin.

Riha wî şa be.

Çapên Nû Yên Şerefnameyê

Kevintirîn pirtûka li ser dîroka Kurdan "Şerefname / Dîroka Kurdistanê" a Şerefxanê Bedlîsî

bi wergera Ziya Avcî di nav Weşanên Avestayê de derket. Nusxeya ku wek kitêba 200 a weşanxanê derketiye li ser kaxeta şamua û bi cild û şomîz hatiye çapkirin û mînyaturên kitêbê bi reng di 32 rûpelê art de cî girtine. Ji xeynî çapa taybet çapek din jî bi kaxet û bergê normal derketiye. Kitêba "Ebdurreqîb Yusif "Hunerê Tabloyên Şerefnameyê" ku ji analîzê li ser mînyaturên Şerefnameyê pêk tê jî di eynî demê de çap bûye. Bo danasîna kitêbê dosyayek wek diyarî tê belavkirin û di 09.11.2007 de li Diyarbêkrê hola Diyarbakir Sanat Merkezi de pêşengehek ku ji mînyaturên Şerefnameyê pêk tê ê bê li darxistin. Berî pêşengehê bi navê "Şerefname û Şerefxanê Bedlîsî / Serpêhatiya Kitêbekê" konferansek li eynî holê bi beşdarbûna wergêrê

kitêbê Ziya Avcî, Kadri Yıldırım û Abdullah Keskin çêdibe. Di pêşengehê de tevî 20 mînyaturên Şerefnameyê çap û wergerên cihê ên Şerefnameyê jî tên pêşkêşkirin.

Ferhengokek Din Bi Ferhengên Kurdî Zêde

Heta niha gellek ferheng hatine amadekirin û weşandin, niha yekê din li wan hate zêdekirin. Ferhenga

Kurdî-Kurdî ya Kamêran Botî ji Weşanên Do derket.

Ferhenga Kurdî-Kurdî ya Kamêran Botî ku çapa wê ya yekem îsal ji Weşanên

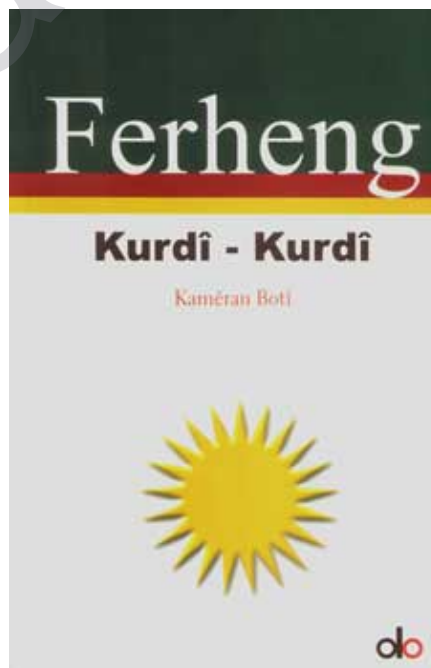
Sipîrêzê li Başûr derketibû, çapa wê ya nû, bi kurmanciya Bakûr li Stenbolê ji Weşanên Do derket. Ferhenga Botî ku li dor 15 hezar peyvên di nava xwe de dihebinê, li hemberî peyvên wateya wan pêşkêş dibe.

Amadekarê ferhenê Kamêran Botî ji zarokatiya xwe ve bala wî li ser peyvên kurdî bûye, dibêje, "Min her tim dixwest peyvên kurdî kom bikim û zimanê xwe bihêz bikim" û wiha didomîne: "Li gund û dîwanxaneyan min gellek guhdariya pîrejin û pîremêran dikir, dema mamik, pend û stran digotin û peyvên nû demidest min li kaxezê dinivîsandin ku ji bîra min neçin. Min gellek guhdariya Radyoya Bexdayê kiriye."

Ferhenga ku Osman Mehmed sererastkirin û pêdeçûna wê pêk aniyê ji 720 rûpelan pêk tê. Îsal Umîd Demîrhan ferhengeke Kurdî-Kurdî ku ji 8500 peyvî li Tirkîyê çap kiribû û ferhenga Kamêran Botî jî wekî duyemîn ferhenga Kurdî-Kurdî ye ku li Tirkîyê çap dibe.

Her wiha di ferhengê de digel peyvên, alfabeya Latîni ya kurdî, dengdar û dengdêrên wê, navên roj, meh û demsalan, listeya navên welatan û zimanên wan û hin nîşaneyên ku di zimanê rojane de têne bikaranîn jî pêşkêş kiriye.

Diyarname

Kesên Ku Wekî Min Nafikirin Bizin In

Ji dema ku Ehmedînijad bûye Serok Komarê Îranê, ji

ber nezanî û çand û kultura xwe ya kêm û lawaz, berdewam tiştan diqewimîne ku gotinên wî pirr ecêb û balkêş in. Vê dawiyê jî Serok Komarê Îranê Ehmedînijad, di dema seredana xwe bo parêzgeha "Xorasana Başûr",

di nav xelkê de diaxive û ji ber ecêbbûna gotinên wî, medya û Çapemeniyên, beşek ji wan neweşandin. Wî dema ku di nav xelkê bajarê Bircendê de diaxive, bi awayekî tund rexne ji neyarên xwe bi taybetî ew kesên ku bi awayekî ronakbîrane dijberiyê tevî siyasîyê wî dikin, bi bizin nav dika û dibêje: "Kesên ku wekî min nafikirin, Bizin in."

Roja 12.11.2007'an jî, di axavtina xwe ya zanîngeha Tehranê de got: "Kesên ku neyarên siyasîyê Etomî ên Îranê ne, xayîn in."

Hêjayê gotinê ye ku di vê demê were ku Ehmedînijad, ev berpirsiyariye bi destve girtiye, pêlên tepeskerîna navendên rewşenbîrî, zanîngeh û rojnamevanan gellek bi tundî dest pê kiriye û bi awayekî ku Îran weke mezintirîn girtîgeha azadîxwaz û rojnamevanan hatiye binavkirin.

Xwarina Piyazê Mirov Ji Nexweşiya Dil Diparêze

Komek ji şarezayên warê giyahnasiyê, di encama lêkolînan de, dane eşkerekirin ku xwarina

risqên ku mada Filavonoyd têde be, dibe hegera parastina mirov ji nexweşiya dil.

Pispor dibêjin ku ev madeye zêdetir di bergên çay û piyazê de heye. Lewra daxwazê ji mirov dikin bo vê çendê ku tûştî nesaxiya dil nebin, hewce ye ku rojê 100 heya 200 girem piyazê bixwen.

Kureya Cîhanê Ya Hîtler Bi 100 Hezar Dolar Hate Firotin

Avesta-Kureya Cîhanê ya ku dîktator Adolf Hitler di şerê cîhanê yê 2'mîn de bi kar dihanî bi 100 hezar dolar hate firotin. Li California di bazareke vekirî de kureya Hitler hate firotin. Ew kure di dawiya 1945 de di mala wî ya xerabkirî de hatibû dîtin.

Kure ji aliyê xwediyê otelekê ve li San Francisco Bob Pritikin hate kirrin...

Kure ji aliyê eskerê amerîkî John Barsamian ve li mala Hitler li çiyayên Bavarya hatibû dîtin.

Keça Kurd Ozlem Çekîç Kete Parlamentoya Danîmarkê

Piştî encamên hilbijartinên du roj berî niha yê Danîmarkayê

diyar bû keça kurd, **Ozlem Çekîç** 31 salî, bi serfirazî û tercîhkirî ji partiya SF-ê Socialistisk Folkeparti (Partiya Gel ya Sosyalîst) ket Parlamentoya Danîmarkayê. Her weha vê partî ê di Parlamentoyê de 23 nûnerên wê jî hebin ku yek jê Ozlem Çekîç e.

Encama ji bo berbijarê din ê kurd, Serdar Benlî hîn jî ne diyar e.

Di hilbijartinên îsal zêde

guherîn çê nebû. Wê hukûmeta berê, cara sêyemîn bi serokatiya Anders Fogh Rasmussen û di biloka rast de pêk bê, Partiya Venstra (V) di sala 2005'an de 52 parlementer bi dest xistibûn, lê îsal ev hejmar daket 46'an. Netkurd

Avakirina Welatek Felestînî, Pêşiya Tund û Tûjiyên Îranê Digire

Kondolîza Rays, Wezîra Kar û Barên Derve yê

Amerîkayê derheq tawanbarkirina Îranê bi tund û tûji yê di herêmê de got ku: "Avakirina welatek bihêz a Felestînî dikare astengiyek be ji pêşiya kiryarên rejîma Îranê".

Wê her wih got ku welatê wê li hember her

cure gefekê, dê berevaniyê ji Îsrailê bike.

Gotinên han ên Raysê di demekê de ye ku welatê Amerîkayê, hewlê ji bo nehelana arîşe û pirsgrêkan di navbera Felestînî û Îsrailiyên de dide û ji bo armanca han mijûlê lidarxistina konferansa aştîya Rojhilata Navîn bi beşdariya welatên nava dozê û welatên Erebi ye.

Eva jî di demekê de ye ku rejîma Îranê lidarxistina konferansa han mehkûm kiriye û her wiha ji welatên misilman daxwaz kiriye ku beşdarî konferansa han nebin.

Raysê derheq avakirina welatek Felestînî got: "Welatek Felestînî a berpirsiyar, dikare astengêk be li hember gefên di herêmê de. Lewra avakirina du welatên serbixwe zêdetir ji her demekê hewce ye.